

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/10/2012
Identifikačné číslo spisu:	7011200734
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7011200734.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobkyne Y. M., bytom Y., zastúpenej advokátkou Mgr. Janou Krakovskou, AK so sídlom v Košiciach, Čajakova 1, proti žalovanej Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej zo dňa 14. júna 2011, č.: 36206-2/2011-BA, o odvolaní žalovanej vo veci samej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/90/2011-30 zo dňa 16. februára 2012 a o odvolaní žalobkyne do trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/90/2011-30 zo dňa 16. februára 2012, v časti ktorou bolo podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušené rozhodnutie žalovanej zo dňa 14. júna 2011 č.: 36206-2/2011-BA, ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 28. marca 2011 č.: 7059-9/2011-KEM a vec vrátená žalovanej na ďalšie konanie p o t v r d z u j e.

V časti týkajúcej sa náhrady trov konania rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/90/2011-30 zo dňa 16. februára 2012 m e n í tak, že priznáva žalobkyni náhradu trov konania v sume 527,52 Eur, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť na účet právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 269,58 Eur, na účet právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I. Konanie na správnom orgáne

Žalovaná rozhodnutím č.: 36206-2/2011-BA zo dňa 14. júna 2011 zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne - pobočka Košice č.: 7059-9/2011-KEM zo dňa 28. marca 2011 vo veci priznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 200,- Eur v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 10. mája 2000 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne,

pobočka Košice potvrdila.

Prvostupňový správny orgán určil, že podľa § 99 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov má žalobkyňa nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 10. mája 2000, v sume 200,- Eur, určenej podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. v spojení s § 11 zákona č. 437/2004 Z.z..

Žalovaná po preskúmaní spisového materiálu a priloženej dokumentácie dospela k záveru, že postup Sociálnej poisťovne, pobočka Košice bol správny, a preto žalobou napadnutým rozhodnutím toto potvrdila v celom rozsahu a odvolanie žalobkyne zamietla. Konštatovala, že zo spisového materiálu - hlásenie choroby z povolania za mesiac júl 2000 vyplýva, že u žalobkyne bola zistená choroba z povolania dňa 10. mája 2000 - ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov, končatín z dlhodobého, nadmerného, jednostranného zaťaženia vo VSŽ Inžiniering DZ Mechanika, s.r.o. Košice.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/90/2011-30 zo dňa 16. februára 2012 zrušil rozhodnutie žalovanej ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že žaloba je čiastočne dôvodná.

Uviedol, že navrhovateľke bola zistená choroba z povolania, a to ochorenie kostí, kĺbov, šliach a nervov končatín z dlhodobého, nadmerného jednostranného zaťaženia. Klinika pracovného lekárstva a klinickej toxikológie FN LP Rastislavova 43, Košice určila dátum zistenia choroby z povolania dňom 10. mája 2000.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočky Košice zo dňa 25. apríla č. 300-1512/2007 pobočka rozhodla, že žalobkyňa má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku spomínanej choroby z povolania, ktorá sa jej priznala v sume 18 000,-Sk podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. v znení neskorších predpisov. Sťaženie spoločenského uplatnenia bolo ohodnotené príslušným ošetrovateľom na 300 bodov, z ktorých bola náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia určená ako súčin uvedeného počtu bodov a sumy 60,-Sk za 1 bod podľa platných predpisov.

Na základe žiadosti žalobkyne zo dňa 14. novembra 2007 zamestnávateľ súhlasil so zvýšením sťaženia spoločenského uplatnenia o 100 % v súlade s § 6 ods. 2 vyhlášky 32/1965 Zb. účinné v čase zistenia choroby z povolania a pobočka Sociálnej poisťovne, Košice rozhodnutím zo dňa 20. marca 2008 č. 300-1604/2008 rozhodla, že žalobkyňa má nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania zistenej dňa 10. mája 2000 v sume 18 000,-Sk.

Žalobkyňa žiadosťou doručenou Sociálnej pobočke, Košice dňa 22. októbra 2010 žiadala o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa posudku vyhotoveného lekármi kliniky pracovného lekárstva a toxikológie dňa 22. októbra 2010, ktorí pri hospitalizačnom vyšetrení žalobkyne v júli a v auguste 2010 zistili progresiu klinického nálezu. S prihliadnutím na vývin ochorenia hodnotili sťaženie spoločenského uplatnenia podľa položky č. 107 tabuľky č. IV. Prílohy k vyhláške č. 32/1965 Zb. v znení neskorších predpisov počtom bodov 400.

Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Košice vykonal kontrolu bodového hodnotenia choroby z povolania za účelom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a v posudku zo dňa 15. marca 2011 konštatoval, že vystavený posudok je správny. Na základe týchto podkladov bolo vydané rozhodnutie Sociálnou poisťovňou, pobočka Košice dňa 28. marca 2011 č. 7059-9/2011-KEM, podľa ktorého má žalobkyňa nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku

choroby z povolania zistenej dňa 10. mája 2000 v sume 200,- Eur určenej podľa § 7 ods. 1 vyhlášky č. 32/1965 Zb. v spojení s § 11 zákona č. 437/2004 Z.z..

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku ďalej poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. podľa ktorého na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku pracovného úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

Podľa názoru krajského súdu z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyni bolo potrebné poskytnúť podľa predpisu účinného v čase, keď jej vznikol nárok na túto náhradu.

Podľa § 1 zákona č. 437/2004 Z.z. tento zákon ustanovuje:

- a) podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť za sťaženie spoločenského uplatnenia
- b) vybavovanie lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia (ďalej len „lekársky posudok“) a jeho náležitosti
- c) zásady na hodnotenie bolesti a zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia

V osobitných ustanoveniach zákon vymedzuje základné pojmy (bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia) a pojmy na účely tohto zákona (poškodenie na zdraví, poškodený, poskytovateľ náhrady - § 2), upravuje náhradu za bolesť (§ 3), náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 4), výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 5), lekársky posudok (§ 7), zásady na hodnotenie bolesti (§ 9), zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia (§ 10).

Ako ďalej dôvodil krajský súd z uvedeného je zrejmé, že z hľadiska systematického usporiadania je potrebné rozlišovať pojmy bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a pojmy výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. S prihliadnutím na to, ak by sa podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona mala podľa doterajších predpisov posudzovať náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, muselo by to byť v tomto ustanovení výslovne uvedené. Znenie § 11 ods.1 zákona č. 437/2004 Z.z. predpokladá, že podľa doterajších predpisov sa bude posudzovať bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj ich hodnotenie podľa počtu bodov stanovených v doterajších predpisoch, nie však výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. januára 2010, č. k. 9Sžso/18/2009).

Krajský súd tiež citoval právnu vetu publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžso/23/2008 zo dňa 28. apríla 2009 v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47/2010, ktorá znie: „ pojmy bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia a pojmy výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia nie sú totožné, preto podľa § 11 ods. 1 zákona č. 437/2010 Z.z. treba podľa doterajších predpisov posudzovať bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a ich hodnotenie, ale výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa riadi zákonom č. 437/2004 Z.z.. Toto rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo publikované v záujme zjednotenia súdnej praxe, a preto sa súd stotožňuje s názorom žalobkyne, že výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia mala byť určená podľa § 5 zákona č. 437/2004 Z.z. účinného v čase vydania posudku o sťažení spoločenského uplatnenia. Súď však nepovažoval za opodstatnenú žalobnú námietku, že aj hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia sa malo vykonať podľa tohto zákona. Rovnako ani doplnenie dokazovania znaleckým posudkom nepovažoval súd za potrebné, pretože v danom prípade ide o riešenie právneho problému, o ktorom sa znalec v posudku nie je oprávnený vyjadrovať.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania krajský súd priznal právnej zástupkyni žalobkyne náhradu trov konania v rozsahu 50 % pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, nakoľko podľa jeho názoru žalobkyňa mala v konaní len čiastočný úspech.

III.

Odvolanie žalovanej, žalobkyne a vyjadrenie žalobkyne

Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Žalovaná nesúhlasí s výrokom rozsudku z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p..

Žalovaná sa s právnym názorom ohľadne aplikácie ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. nestotožňuje. Tvrdenie krajského súdu o tom, že podľa doterajších predpisov sa bude posudzovať sťaženie spoločenského uplatnenia ako aj jeho hodnotenie podľa sadzieb, ale nie výška náhrady, podľa názoru žalovanej z citovaného ustanovenia nevyplýva. Tiež sa nedá vyvodiť záver, že všetky inštitúty upravené zákonom č. 437/2004 Z.z. pri poškodení zdravia vzniknutých pred jeho účinnosťou upravuje vyhláška č. 32/1965 Zb., okrem výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Pokiaľ by to tak bolo, potom by sa logicky mal aplikovať zákon č. 437/2004 Z.z. aj na zásady hodnotenia bolesti a spoločenského uplatnenia.

Zo znenia § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. jednoznačne vyplýva, že na bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu a iného poškodenia na zdraví, ktoré bolo spôsobené pred 1. augustom 2004, a ak ide o chorobu z povolania z takej choroby, ktorá bola zistená pred týmto dňom sa vzťahujú doterajšie právne predpisy v plnom rozsahu. Z tohto znenia nevyplýva žiadna výnimka a niet dôvodu, prečo by malo byť aplikované tak, že sa nevzťahuje len na výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Poukázala tiež na to, že právny poriadok Slovenskej republiky spätnú účinnosť právnej normy vylučuje, ak právny predpis neustanovuje inak. Zákon č. 437/2004 Z.z. nemá ustanovenie, ktoré by umožňovalo jeho spätnú účinnosť, t.j. v danom prípade jeho aplikáciu na sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne v dôsledku zistenej choroby z povolania, ktorá jej bola zistená pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Naopak ustanovuje v § 11 ods. 1 použitie doterajších predpisov, t. j. vyhlášku č. 32/1965 Zb..

Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Podľa jej názoru v celom rozsahu odvolania sú nesprávne názory a úvahy týkajúce sa aplikácie ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., ale aj nepravnej retroaktivity.

Žalobkyňa - jej právna zástupkyňa podala odvolanie voči trovám konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Uviedla, že krajský súd nespravodlivo favorizoval žalovanú ako zjavne neúspešného účastníka v konaní. Z rozhodnutia nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s otázkou úspechu účastníka v konaní. Žalobkyňa mala úspech v plnom rozsahu, čo dokazuje aj samotný výrok rozsudku.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nemožno vyhovieť. Odvolaniu žalobkyne - jej právnej zástupkyne vyhovel v plnom rozsahu.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prejednal napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 16. februára 2012, na ktorom sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobkyne a zástupkyňa žalovanej, pričom mali možnosť sa vyjadriť k prejednávanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. marca 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 14. júna 2011 č.: 36206-2/2011-BA, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Sociálnej poisťovne, pobočka Košice č.: 7059-9/2011-KEM zo dňa 28. marca 2011 vo veci priznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pri vydaní rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či toto rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo a je v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, resp. v opravnom prostriedku, a to z hľadiska, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Krajský súd v Košiciach po preskúmaní veci zrušil napadnuté rozhodnutie žalovanej ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Rozhodnutie zrušil podľa § 250 ods. 2 písm. a) O.s.p., nakoľko dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd presvedčivo vysvetlil aj ďalšie dôvody uvedené doslova v tomto rozsudku, pre ktoré považoval rozhodnutie žalovanej ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Na ne Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu s právnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu považujúc

právne posúdenie právnej veci krajským súdom za správne.

Pokiaľ sa však jedná o názor krajského súdu v súvislosti s priznanou náhradou trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, že žalobkyňa mala len čiastočný úspech, nakoľko žaloba bola dôvodná len čiastočne, uvedený právny názor nemá oporu v zákone.

Krajský súd vyslovil názor, že žaloba žalobkyne je čiastočne dôvodná. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že nepovažoval za opodstatnenú žalobnú námietku, že aj hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia sa malo vykonať podľa tohto zákona. Rovnako ani doplnenie dokazovania znaleckým posudkom nepovažoval súd za potrebné. Následne vyslovil právny názor, že žalobkyňa mala v konaní sčasti úspech, pričom zrušil rozhodnutie žalovanej ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v celom rozsahu a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

Jednoznačne pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádza súd zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) alebo zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania. Len v sporovom konaní sa dá totiž hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania. Kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako i žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Čím viac súd vyhovel žalobnému petitu, tým je väčšia miera úspechu u žalobcu.

Je teda jednoznačne zrejmé, že žalobkyňa mala úplný úspech v konaní, preto jej patrí plná náhrada trov konania, pretože súd v plnom rozsahu zrušil rozhodnutie žalovanej.

Podľa § 250k ods.1 veta prvá O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Podľa § 246c ods.1 veta prvá O.s.p. sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti (Správne súdnictvo), použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. prizná súd účastníkovi, ktorý mal plný úspech, náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci nemal úspech.

Žalobkyni priznal plnú náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 527,52 Eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Trovy prvostupňového konania - 1. prevzatie a príprava zastúpenia á 123,50 Eur a režijný paušál 7,41 Eur, 2. podanie žaloby 17. augusta 2011 á 123,50 Eur a režijný paušál 7,41 Eur, 3. podanie vyjadrenia 11. októbra 2011 á 123,50 Eur a režijný paušál 7,41 Eur a 4. účasť na pojednávaní konanom pred Krajským súdom v Košiciach dňa 16. februára 2012 á 127,16 Eur a režijný paušál 7,63 Eur.

Súd priznal žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 269,58 Eur. Trovy odvolacieho konania - 1. podanie odvolania voči trovám konania á 127,16 Eur a režijný paušál 7,63 Eur, 2. vyjadrenie k odvolaniu žalovanej á 127,16 Eur a režijný paušál 7,63 Eur.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobkyňa v odvolacom konaní bola úspešná a žalovanej náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.